

Sygn.akt III AUa 386/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Alicja Sołowińska (spr.)

Sędziowie: SA Barbara Orechwa – Zawadzka

SA Teresa Suchcicka

Protokolant: Magda Małgorzata Gołaszewska

po rozpoznaniu na rozprawie 23 listopada 2017 r. w B.

sprawy z odwołania Przedsiębiorstwa Handlowo (...) Sp. z o.o.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

o składki

na skutek apelacji Przedsiębiorstwa Handlowo (...) Sp. z o.o.

od wyroku Sądu Okręgowego w Ostrołęce III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 14 marca 2017 r. sygn. akt III U 36/16

uchyla zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. z dnia 18 listopada 2015 roku i sprawę przekazuje organowi rentowemu do ponownego rozpoznania.

SSA Teresa Suchcicka SSA Alicja Sołowińska SSA Barbara Orechwa - Zawadzka

Sygn. akt. III AUa 386/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 18.11.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. ustalił płatnikowi składek Przedsiębiorstwu Handlowo (...) sp. z o.o. w P. wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wraz z odsetkami w łącznej kwocie na dzień wydawania decyzji (...).195.88zł.

Przedsiębiorstwo Handlowo (...) sp. z o.o. w P. wniosło odwołanie od tej decyzji. Spółka podniosła jedynie zarzut przedawnienia składek, wskazując, że uległy one przedawnieniu po upływie 5 lat.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wnosił o oddalenie odwołania. Wskazał, że składki nie uległy przedawnieniu, gdyż należy do nich stosować 10-letni termin przedawnienia.

Sąd powiadomił w trybie art.477¹¹§2 k.p.c. osoby, za które miały być uiszczone składki objęte zaskarżoną decyzją (k.36), o możliwości przystąpienia do sprawy w charakterze zainteresowanego, lecz żadna z nich nie przystąpiła do sprawy.

Wyrokiem z 14 marca 2017 r. Sąd Okręgowy w Płocku oddalił odwołanie.

Sąd I instancji ustalił następujący stan faktyczny.

Przedsiębiorstwo Handlowo- (...) sp. z o.o. w P. prowadziło działalność gospodarczą m.in. w zakresie sprzedaży materiałów budowlanych i wyposażenia sanitarnego, sprzedaż hurtową artykułów metalowych oraz sprzętu i dodatkowego wyposażenia hydraulicznego i grzejnego oraz w zakresie wykonywania instalacji centralnego ogrzewania, wentylacji i instalacji wodno-kanalizacyjnych. Spółka zawarła kontrakty na wykonanie tego typu prac w W., Z., B. i O..

Z osobami, które wykonywały prace instalatorskie, zawierane były umowy o dzieło. Na skutek kontroli przeprowadzonej przez ZUS w okresie od 07.02.2006r. do 03.03.2006r. zostały wydane 24.06.2006r. decyzje dotyczące poszczególnych pracowników, w których ZUS ustalił okresy podlegania przez nich ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia. Przedsiębiorstwo Handlowo- (...) sp. z o.o. w P. wniosło odwołania od tych decyzji. Sąd Okręgowy w Ostrołęce zwrócił akta rentowe ZUS w trybie art.467§4 k.p.c. Na skutek tego – ZUS decyzjami z 21.06.2007r. uchylił decyzje opisane powyżej, przeprowadził zalecone przez Sąd postępowanie i ponownie wydał tożsame decyzje w dniu 17.09.2008r. i 18.09.2008r. dotyczące poszczególnych osób, które zawarły ze spółką (...) umowy o dzieło, w których ustalił, że osoby te podlegały ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w Przedsiębiorstwie Handlowo- (...) sp. z o.o. w P. w okresach wyszczególnionych w decyzjach dotyczących poszczególnych osób.

(...) wniósł odwołanie od tych decyzji. Sprawy zawisły w Sądzie Okręgowym w Ostrołęce i zostały połączone do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygn. akt IIIU 159/11. Sprawa ta dotyczyła także składek za A. G., W. B., T. D., M. S. (1), Ł. S., S. S. (1), M. K. i M. S. (2), a więc osób, za których składki wymienione są w zaskarżonej w niniejszym postępowaniu decyzji. Sąd Okręgowy w Ostrołęce w wyroku z dnia 06.02.2012r. co do zasady oddalił odwołanie, uznając, że ww. osoby łączyła ze spółką (...) umowa o pracę. Sąd dokonał jedynie korekty okresów objętych zaskarżonymi decyzjami. Na skutek apelacji spółki (...) sprawa rozpoznawana była przez Sąd Apelacyjny w Białymstoku, który w wyroku z dnia 19.12.2012r. (III AUa 690/12) oddalił apelację w zakresie dotyczącym osób objętych przedmiotową sprawą, uznając, że strony łączył stosunek pracy.

Wykonując wyrok Sądu Okręgowego w Ostrołęce ((...) 159/11) ZUS ustalił wysokość składek należnych od poszczególnych osób, uwzględniając korektę okresów podlegania ubezpieczeniu dokonaną przez Sąd.

Wobec powyższego ZUS ustalił wysokość składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne za następujące okresy i osoby:

- za A. G. za okres od 01.07.2005r. do 30.07.2005r., od 05.09.2005r. do 30.09.2005r., od 07.11.2005r. do 30.12.2005r.;
- za W. B. za okres od 05.09.2005r.-30.09.2005r., od 07.11.2005r. do 30.12.2005r.;
- za T. D. za okres od 18.06.2005r. do 31.08.2005r., od 07.11.2005r. do 30.12.2005r.;
- za M. S. (1) za okres od 05.12.2005r. do 31.05.2006r.;
- za Ł. S. za okres od 14.06.2005r.-30.07.2005r., od 05.09.2005r. do 30.09.2005r., od 05.12.2005r. do 30.12.2005r.;

- za S. S. (1) za okres od 30.06.2005r. do 30.07.2005r., od 05.09.2005r. do 30.09.2005r., od 07.11.2005r. do 30.12.2005r.;

- za M. K. za okres od 07.11.2005r. do 30.12.2005r.;

- za M. S. (2) za okres od 20.06.2005r. do 30.06.2005r. i od 07.11.2005r. do 30.12.2005r.

Przy czym ZUS uwzględnił, że składki należne za okres przed listopadem 2005r. uległy przedawnieniu. Dlatego w zaskarżonej decyzji ujął jedynie składki za ww. osoby należne od listopada 2005r. W konsekwencji zaskarżona decyzja dotyczy składek należnych za A. G., W. B., T. D., S. S. (1), M. K. i M. S. (2) jedynie za listopad i grudzień 2005r., za M. S. (1) - dotyczy składek od grudnia 2005r. do maja 2006r. i Ł. S. za grudzień 2005r.

Odnosząc się do kwestii uczestnictwa w przedmiotowej sprawie osób, za które składki mają być uiszczone, Sąd stwierdził powołując się na art.477¹¹§ 1 k.p.c., iż stronami postępowania są ubezpieczony, osoba odwołująca się i zainteresowany. W myśl § 2 tegoż przepisu – zainteresowanym jest ten, czyje prawa lub obowiązki zależą od rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli zainteresowany nie bierze udziału w sprawie, sąd zawiadomi go o toczącym się postępowaniu. Zainteresowany może przystąpić do sprawy w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia zawiadomienia.

Odwołujący w toku postępowania złożył wniosek o wezwanie osób, za które winny być uiszczone składki, do toczącego się postępowania (k.20). Sąd uwzględnił ten wniosek i zastosował tryb, o którym mowa w art.477¹¹§ 2 k.p.c., powiadamiając osoby, których składki dotyczą, o możliwości przystąpienia do sprawy. Jednak żadna z tych osób nie wyraziła woli, aby uczestniczyć w przedmiotowym postępowaniu. Podniósł, że w związku z nowelizacją tego przepisu z dniem 20.05.2015r. – aktualnie jedynie do osoby zainteresowanej wynikiem postępowania należy decyzja, czy wstąpi do sprawy w charakterze strony. Jest to bowiem jej prawo, a nie obowiązek.

Sąd Okręgowy stwierdził, że osoby, za które ZUS wymierzył płatnikowi składki, wbrew stanowisku odwołującego, nie są „ubezpieczonymi”, o których mowa w art.477¹¹§ 1 k.p.c. Definicja „ubezpieczonego” zawarta jest w art.476 § 5 pkt 2 k.p.c. Zgodnie z nią – ubezpieczonym jest osoba ubiegająca się o świadczenie lub ustalenie istnienia bądź nieistnienia obowiązku ubezpieczenia społecznego, jego zakresu lub wymiaru składki. Wobec powyższego jest to osoba, która zainicjowała wydanie decyzji, a więc swym wnioskiem wywołała aktywność organu rentowego. W przedmiotowej sprawie A. G., W. B., T. D., M. S. (1), Ł. S., S. S. (1), M. K. i M. S. (2) nie mają statusu „ubezpieczonych”, bowiem nie ubiegali się oni przed ZUS-em o wydanie zaskarżonej decyzji. ZUS wydał ją z urzędu. Dlatego mogliby uczestniczyć w przedmiotowym postępowaniu jedynie w charakterze zainteresowanych, o ile taką wolę by ujawnili.

Sąd I instancji podkreślił, że zaskarżona decyzja dotyczy wyłącznie wymiaru składek należnych od płatnika składek, którym jest Przedsiębiorstwo Handlowo (...) sp. z o.o. w P.. Wymienione wyżej osoby były uczestnikami postępowania w sprawie IIIU 159/11. W tej sprawie osoby te brały czynny udział w postępowaniu, były przesłuchiwane, zajmowały stanowisko procesowe. To w sprawie IIIU 159/11 decydowało się, czy osoby te podlegają ubezpieczeniu społecznemu, a co za tym idzie - czy należy odprowadzić za te osoby składki z tytułu ubezpieczenia pracowniczego. Każda z tych osób mogła składać środki odwoławcze w przypadku niezadowolenia z zapadłego wobec niej wyroku. Natomiast przedmiotowa sprawa jest jedynie konsekwencją uprawomocnienia się decyzji, których dotyczyła sprawa IIIU 159/11. Jest to już tylko i wyłącznie kwestia rozliczeń składek pomiędzy płatnikiem tj. Przedsiębiorstwem Handlowo (...) sp. z o.o. w P. a ZUS-em.

Sąd Okręgowy odwołał się do przepisu art.17 ust.1 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2016r. poz.963 ze zm.) – w myśl którego składki na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, wypadkowe oraz chorobowe za pracowników obliczają, rozliczają i przekazują co miesiąc do ZUS w całości płatnicy składek. Wobec powyższego ZUS prawidłowo w zaskarżonej decyzji w całości obciążył płatnika składek powinnością ich uiszczenia. Powoływany przez odwołującego art.17 ust.2 ww. ustawy – może być stosowany jedynie w sytuacji, gdy płatnik na bieżąco uiszcza składki za pracownika. Jedynie wówczas może on bowiem potrącić część składki finansowanej przez pracownika i przekazać do ZUS. Natomiast w sytuacji, gdy składki dotyczą zdarzeń sprzed

kilkunastu lat, nie jest możliwe zastosowanie tego rozwiązania. Wówczas całość składki obowiązany jest zapłacić płatnik, który następnie może wystąpić z regresem przeciwko poszczególnym osobom, za które składki zostały opłacone.

Oznacza to, że ZUS nie miał podstaw prawnych do obciążenia płatnika składek jedynie ich połową. Wysokość składek za poszczególne osoby wynika z pisma ZUS z dnia 23.08.2016r. (k.35)

Kolejną kwestią, którą analizował Sąd I instancji w związku ze stanowiskiem odwołującego, było przedawnienie składek.

W tym zakresie Sąd odwołał się do aktualnego brzmienia art.24 ust.4 tej ustawy zgodnie z którym - należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne, z zastrzeżeniem ust. 5-6. Przy czym taki okres przedawnienia został wprowadzony od dnia 01.01.2012r. ustawą z dnia 16.09.2011r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz.U. z 2011r., Nr 232, poz.1378). Przed tą datą przedawnienie wynosiło 10 lat. Zgodnie z art.27 ust.2 ww. ustawy deregulacyjnej – jeżeli przedawnienie rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 2012 r. nastąpiłoby zgodnie z przepisami dotychczasowymi wcześniej, przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu.

ZUS z urzędu uznał, że znaczna część składek uległa przedawnieniu. Dlatego żądał uiszczenia składek jedynie od listopada 2005r. Zgodnie z art.47 ust.1 pkt 3 ww. ustawy - najstarsze składki winny być uiszczone do dnia 15.12.2005r. Licząc 10 lat od dnia wymagalności najstarszej składki – 10-letni termin przedawnienia upływał dnia 15.12.2015r. Natomiast licząc 5 lat od dnia 01.01.2012r. – termin przedawnienia upływał dnia 01.01.2017r. Korzystniejszy zatem dla odwołującego jest sposób liczenia przedawnienia, który upływa dnia 15.12.2015r. Tymczasem decyzja określająca wysokość składek za sporny okres została wydana przez ZUS dnia 18.11.2015r., a więc przed okresem ich przedawnienia.

Ponadto Sąd podkreślił, że w niniejszej sprawie znajduje zastosowanie art.24 ust. 5f ww. ustawy. Zgodnie z nim - w przypadku wydania przez Zakład decyzji ustalającej obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym, podstawę wymiaru składek lub obowiązek opłacania składek na te ubezpieczenia, bieg terminu przedawnienia ulega zawieszeniu od dnia wszczęcia postępowania do dnia, w którym decyzja stała się prawomocna. Przenosząc ten przepis na grunt niniejszej sprawy stwierdził, że postępowanie kontrolne, które ostatecznie doprowadziło do wydania dnia 17.09.2008r. i dnia 18.09.2008r. decyzji ustalających obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym osób, za które składki winien uiścić (...) zaskarżoną decyzją – rozpoczęło się dnia 07.02.2006r. Zatem zawieszenie terminu przedawnienia składek trwało od dnia 07.02.2006r. do dnia 19.12.2012r., kiedy to zapadł wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku (III AUa 690/12). Ta okoliczność dodatkowo wzmacnia argumentację, że nie nastąpiło przedawnienie składek żądanych zaskarżoną decyzją.

Z przytoczonych względów Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.

Apelację od powyższego wyroku złożyło Przedsiębiorstwo Handlowo (...) Sp. z o.o. w P..

Skarżący zarzucał:

1. Naruszenie przepisów art.477¹¹ kpa w związku z art. 4 pkt 1, art. 38 ust.1 i art. 83 ust.1 pkt 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, poprzez odmowę uznania ubezpieczonych pracowników jako strony w niniejszej sprawie;
2. Naruszenie przepisu o przedawnieniu poprzez odmowę uwzględnienia zarzutu przedawnienia 1/2 należności za składki z tytułu ubezpieczeń, którą powinni finansować pracownicy, ponieważ w stosunku do tej części nastąpiło 10 letnie przedawnienie roszczeń, bo o wszczęciu postępowania o wymiar składek te osoby dowiedziały się dopiero z postanowienia Sądu, pod koniec 2016 r. a składki dotyczą 2005 r. i początku 2006 r.;

3. Naruszenie przepisu art. 467 § 4 kpc poprzez odmowę zwrotu akt organowi rentowemu w celu uzupełnienia materiału dowodowego i wydania indywidualnych decyzji dotyczących ustalenia wymiaru składek dla każdego ubezpieczonego pracownika zgodnie z art. 83 ust.1 pkt 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Powołując się na powyższe zarzuty skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i poprzedzającej go decyzji organu rentowego oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania bezpośrednio organowi rentowemu (art. 477^{14a} kpc) ewentualnie o zmianę wyroku i uwzględnienie zarzutu przedawnienia należności z tytułu odsetek za niezapłacenie w terminie składek za okres wcześniejszy niż ostatnie 5 lat, gdyż w myśl art. 23 ust.1 ustawy o sus stosuje się do nich przepisy ordynacji podatkowej ustalające 5 letni okres przedawnienia.

W odpowiedzi na apelację organ rentowy wnosił o jej oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna.

Prawidłowo Sąd I instancji ustalił, że zaskarżona w rozpoznawanej sprawie decyzja ustalająca nieopłacone składki na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w łącznej kwocie wraz z odsetkami na dzień wydania decyzji – (...),⁸⁸ jest konsekwencją uprawomocnienia się orzeczenia w sprawie III U 159/11, w której stwierdzono że odwołującą się Spółkę oraz A. G., W. B., T. D., M. S. (1), Ł. S., S. S., M. K. i M. S. (2) łączyła umowa o pracę a nie umowa o dzieło. I w związku z tym ww. osoby podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym, a z tym łączy się obowiązek odprowadzenia składek ubezpieczeniowych.

Prawodawca będący płatnikiem całości składek na pracownicze społeczne, które są współfinansowane w ustawowo określonych częściach z własnych środków przez ubezpieczonych pracowników i płatników na ubezpieczenie emerytalne i rentowe (art.16 ust.1 pkt 1, art.17 ust.1 i 2 oraz art. 46 ust.1 ustawy systemowej), w całości finansowane przez płatnika składek na ubezpieczenia wypadkowe oraz w całości przez ubezpieczonych na ubezpieczenia chorobowe i zdrowotne, ma ustawowy obowiązek samoobliczania, rozliczania oraz przekazywania, co miesiąc do zakładu wszystkich należnych składek, także w części potrąconej przez płatnika ze środków finansowanych w ustawowo określonym zakresie przez ubezpieczonych pracowników (art.16 ust.1 w zw. z art.17 ust.1 i 2 oraz art.46 ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 85 ust.1 i 87 ustawy z 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach z opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych: Dz.U. 2008 nr 164 poz.1027 ze zm.).

Na podstawie wymienionych przepisów, obarczający ubezpieczonego pracownika obowiązek finansowania części lub całości jego obowiązku składkowego realizuje pracodawca będący płatnikiem całości składek na pracownicze ubezpieczenie społeczne i zdrowotne. Obowiązkiem płatnika składek jest też sporządzanie i składanie szczegółowych imiennych deklaracji i raportów miesięcznych za każdego ubezpieczonego pracownika według określonych wzorów. W dokumentach tych płatnik szczegółowo określa nie tylko konkretną indywidualną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne, ale dolicza należne kwoty składek za każdego z ubezpieczonych, finansowane przez płatnika i ubezpieczonego, które jako płatnik całości składek na pracownicze ubezpieczenie społeczne i zdrowotne przekazuje do organu ubezpieczeń społecznych.

Istotne jest, że obowiązujący od 1 stycznia 1999 r. system ubezpieczeń społecznych odszedł od tzw. bezimiennych pracowniczych ubezpieczeń społecznych, w których pracodawcy opłacali jedną łączną składkę za wszystkich zatrudnionych pracowników w ustawowo określonej procentowej wielkości globalnego funduszu płac. W konsekwencji w obowiązującym systemie obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego pracodawca nie ubezpiecza „grupowo” zatrudnionych pracowników i dlatego jako płatnik całości składek na te ubezpieczenie nie oblicza ani nie odprowadza łącznej kwoty składek za wszystkich ubezpieczonych. Płatnik składek ma obowiązek obliczenia i odprowadzenia wyliczonych konkretnych kwot składek za każdy rodzaj ubezpieczeń społecznych (emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe) oraz ubezpieczenia zdrowotnego od każdego ubezpieczonego pracownika z osobna.

Należne składki za każdego indywidualnie ubezpieczonego pracownika płatnik przekazuje do organu ubezpieczeń społecznych, który lokuje je na indywidualne konta każdego ubezpieczonego pracownika. Oczywiście jest przy tym, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne ubezpieczonego stanowi jego indywidualny przychód. Przychody takie na ogół różnią się ich wysokością co sprawia, że z reguły różna jest wysokość indywidualnego obowiązku składkowego. Należne składki na pracownicze ubezpieczenie społeczne i zdrowotne podlegają zaewidencjonowaniu na indywidualnych kontach imiennych ubezpieczonych pracowników, a zatem przynależą do ubezpieczonego w tym sensie, że może on domagać się ustalenia lub przyznania świadczeń uzależnionych od wysokości opłaconych i zaewidencjonowanych składek na jego indywidualnym koncie.

Przedstawione wyżej indywidualne uwarunkowania sprawiają, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązku opłacania składek przez ich płatnika wymaga wydania decyzji indywidualnych nie tylko wobec płatnika składek ale przede wszystkim wobec ubezpieczonych pracowników, który mają oczywisty interes prawny w należytnym wykonaniu obowiązku składkowego przez płatnika składek.

Zaskarżona w rozpoznawanej sprawie decyzja określająca w istocie obowiązek zapłaty składek na ubezpieczenie społeczne pracowników wobec objęcia ich obowiązkiem ubezpieczenia społecznego nie spełnia warunku indywidualności. Określa bowiem łączną kwotę składek bez wskazania w jakiej wysokości składki „przynależą” konkretnemu ubezpieczeniu. Dlatego przy ponownym rozpoznaniu sprawy organ ubezpieczeń społecznych będzie zobowiązany do wydania decyzji odrębnych w stosunku do każdego z ubezpieczonych pracowników – A. G., W. B., T. D., M. S. (1), Ł. S., S. S., M. K. i M. S. (2) w stosunku do których płatnikiem składek jest Spółka (...).

Oczywiście od ponownie wydanych decyzji płatnikowi składek służyć będzie odwołanie do sądu ubezpieczeń. Natomiast w tym postępowaniu status procesowy pracownika z ubezpieczeniem którego łączą się dochodzone składki skreślić należy „inną osobę” w rozumieniu art. 477¹¹§1 kpc. Pojęcie „innej osoby”, której praw i obowiązków dotyczy zaskarżona decyzja nie zostało zdefiniowane w przepisach kodeksu postępowania cywilnego. Z określenia tego podmiotu, użytego w art. 477¹¹§ 1 kpc wynika, że chodzi o osobę, na której sferą prawną zaskarżona decyzja oddziałuje bezpośrednio, przy czym jest to podmiot inny od ubezpieczonego oraz od zainteresowanego. W odróżnieniu od zainteresowanego będzie nią osoba w stosunku do której decyzja organu rentowego wywołuje bezpośrednio skutki prawne. Osoba ta nie jest jednak inicjatorem postępowania przed tym organem, który wydaje względem niej decyzję, działając bez jej wniosku (z urzędu).

Zaskarżona decyzja została wydana z urzędu, a zatem zarówno płatnik składek jak i pracownik którego składki dotyczą nie są ubezpieczonymi w rozumieniu art. 476 § 5 kpc, bowiem nie są to osoby ubiegające się o świadczenie ani występujące z wnioskiem inicjującym postępowanie przed organem rentowym.

Sąd Apelacyjny nie podziela zarzutów apelacji dotyczących przedawnienia składek. W tym zakresie prawidłowe są rozważania i kwalifikacja prawna dokonana przez Sąd I instancji.

Mając na względzie wyżej przytoczone okoliczności na mocy art. 477^{14a} Sąd Apelacyjny orzekł w w wyroku.-

SSA Teresa Suchcicka SSA Alicja Sołowińska SSA Barbara Orechwa - Zawadzka